

че ще погиня, пратихъ го на едно мѣсто, за да се прати на майка ми, като го прочете да ме прѣжали полѣсно. Това е всичкото.

— Само това ли е или да остане единъ документъ, за да може да оспори претенциитѣ на тогосъ и оногосъ?

— Не съмъ ималъ такава смѣтка.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Миларовъ, на нѣкои въпроси вий казахте, че не желаете да отговорите, а на нѣкои въпроси казахте, че ще отговорите по-послѣ. Кога ще може да отговорите прѣдъ сѣда на въпроситѣ, на които вий не отговорихте, защото сте биле записани?

Св. Миларовъ: Когато преглѣдамъ и изуча дневника си.

— Дневника вече се прочете. Вчера казахте, че като се прочете дневника, вий ще отговорите, между това, дневника се свърши и вий не казахте нищо.

— Азъ ви казахъ, че ако си спомня, ще ви отговоря. А пъкъ сега прѣдполагамъ, че дневника ми ще се напечати, имайте добрината да ми дадете единъ екземпляръ и тогава ще можъ пакъ да заживѣя ония врѣмена.

— Това се касаеше до въпроса, за който вий не бѣхте готовъ да отговорите. Сега какво ще кажете за въпроса, за който вий отказате да отговорите? Кои сж причинитѣ, дѣто се отказате да отговорите: кой е този графъ, комуто сте писали писмо. Кривцовъ, когато ви отговорилъ за паритѣ, казалъ ви, че Цанковъ и графа поддържали дѣлото. Това лице ви е извѣстно, кои сж причинитѣ дѣто не искате да кажете? (Миларовъ мълчи).

Отговорете. — Не желаете ли да отговорите?

— Мълча.

— При прѣдварителното слѣдствие вий сте казвали, че той е графъ Игнатиевъ; поддържате ли тѣзи ваши показания?

— Не желаете ли да ви се прочетатъ прѣдварителнитѣ показания?

— Не желая.

Прокурора: Г-нъ Миларовъ, стана дума за Князь Михайлъ Михайловича и за възклицанието, което сте истървали, когато сте чули за неговата кандидатура. Вий казахте, че не помните причинитѣ на това възхищение. Ако сега ви попитамъ, какво бихте казали?

С. Миларовъ: Този въпросъ е много дълбокъ и труденъ, тѣй щото за сега не съмъ готовъ да отговоря. Ако ви е необходимо да отговоря трѣбва да ми дадете извѣстенъ срокъ.